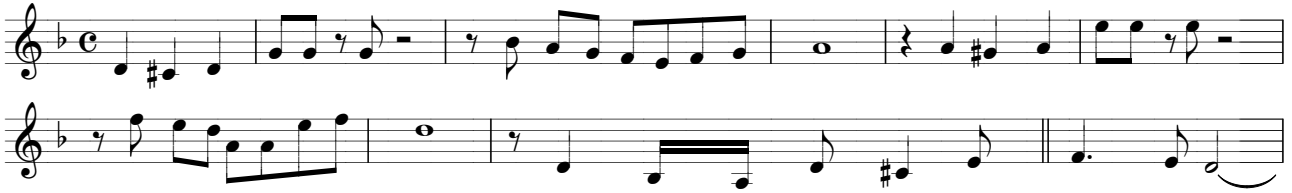

Bước chân người lữ khách

Nguyễn Phong

1. Cô độc một thân người lữ khách bước đi.
2. Thương hoài đời con tựa lữ khách xa quê.
3. Con lận lộn khi trời đang tối ra đi.

1. Dặm trường xa xôi với bao ngàn nỗi hiểm nguy. Mây tím giăng sầu
2. Nhiều lần xa ngã bước chân lấm lờ đam mê. Khi thấy sao đời
3. Cuộc đời bon chen miếng cơm lệ ráo Cha ơi. Nay sức con tàn

1. đó đây, chân bước trong niềm đắng cay, kia nắng lưng đòi
2. chán chê, lê tấm thân tàn phế đi, đếm bước chân thăm
3. đuổi hơi, manh áo con mặc tả tôi, không phút giây được

1. sắp phai. Đêm buồn xô tôi. Lo sợ màn đêm người lữ
2. nghĩ suy. Bền bờ tự hồi. Xin đừng làm ngơ đời con
3. nghỉ ngơi. Tâm hồn mục nát. Xin đủ tình đưa hồn con

1. khách bước đi. Càng thêm ngao ngán bóng tối vây quanh não nề.
2. chẳng ra gì. Nguyên xin trông đến hãy thứ tha con trở về.
3. tối quê trời. Dù xa xôi mấy quyết chí theo đi tới nơi.

1. Xin Chúa thương ban ngọn đuốc thiêng, cho bước chân con được
2. Mong Chúa thương ban lời ủi an, năm tháng đi hoang gặp
3. Xin hãy cho con được nghỉ ngơi, về bến quê Cha hồn

1. vững tin, xua bóng đêm đen triền miên. Giúp con bình yên.
2. trái ngang, đôi mắt tuôn rơi lệ chan. Chúa thương đời con.
3. thanh thoi, bèn suốt ân thiêng đây với. Chờ chờ đời con.

ĐK: Dù ngàn hiểm nguy con lo chi. Có Cha đi cùng hồn con vững chí.

Cho dù gặp bao nhiêu thương đau. Đỡ nâng hộ trì dẹp tan mối sầu.